

SUMARI

10 anys de la UAB amb els Refugiats als Balcans

Cursos dels programes socials de la FAS

La FAS pren el relleu del 0,7%

Renovació del Patronat

Any europeu de la disminució a l'Institut Guttman

Galícia, continua la feina

Entrevista amb Ricardo, usuari del PIUNE

Un dissabte a Brians

Coral a l'Hospital del Parc Taulí

LA UAB AMB BÒSNIA

Refugiats als Balcans, 10 anys de solidaritat

Luis Marín, Magda Oranich, Muriel Casals i Jordi Tolrà, respectivament a la presentació del llibre a la FNAC

El 31 de març es va presentar a la FNAC de Plaça Catalunya *Refugiats als Balcans, una experiència de solidaritat universitària*. Un llibre que ha estat fruit de molts anys de vivències de

tota mena entre la comunitat universitària de la UAB i el poble de Bòsnia i Hercegovina.

La presentació del llibre va anar a càrrec de **Magda Oranich**, advocadessa i regido-

ra de l'**Ajuntament de Barcelona**, i **Muriel Casals**, presidenta de la **Fundació Autònoma Solidària** i Vicerectora de Relacions Internacionals de la **UAB**. A la mateixa taula hi havia els autors del llibre, **Jordi**

Tolrà i Mabilon i Luis Marín Gutiérrez, que van comentar extensa i emotivament molts dels aspectes relacionats amb els deu anys de relació entre la **Universitat Autònoma de Barcelona** i Bòsnia. L'edició d'aquest llibre es pot considerar, doncs, una contribució per commemorar aquest aniversari.

La sala d'actes de la **FNAC** es va omplir d'antics voluntaris i objectors, alguns d'ells ja casats i amb fills i altres persones que van tenir alguna relació amb aquest projecte tan ambiciós que va ser el fet d'anar als camps de refugiats de **Croàcia** i **Eslovènia** a donar suport als refugiats de la guerra dels Balcans.

L'OFERTA FORMATIVA DE LA FAS ES CONSOLIDA

Els programes socials de la FAS organitzen els seus cursos anuals de formació

Més voluntaris i estudiants que mai s'han inscrit als següents cursos: Agents de Salut (**Programa de Salut**), Introducció a la Disminució (**PIUNE**), i Àmbit Penitenciari i reinserció (**PIP**). El curs de salut té com a objectiu proporcionar als participants uns coneixements bàsics sobre VIH-Sida, drogodependències i trastorns alimentaris, i fer prevenció en ells. El curs del programa de presons pretén

dotar els assistents d'uns coneixements bàsics que ajudin a entendre millor la realitat del món penitenciari, des d'un punt de vista teòric i sociointegrador. També es vol desmitificar la visió negativament estereotipada que des de la societat es té de les presons. El que fa el **PIUNE** vol que els participants coneguin el món de la disminució i les diferents temàtiques que engloben.

Llibre sobre la fi del servei militar

El dissabte 8 de febrer es va presentar a la seu del Buró Europeu d'Objecció de Consciència el llibre *La fi del servei militar. Noves perspectives de pau a Europa*. El llibre ha estat possible gràcies a l'esforç de **Moviment per la Pau**, **BEOC** i la **Fundació Autònoma Solidària**, que el desembre del 2001 van organitzar la Conferència internacional sobre la fi del servei militar, celebrada a la UAB. L'acte, en que hi va participar el sots director general de Joventut, **Xavier Armangué**, va coincidir amb la reunió anual de l'executiva del **BEOC**.

Intercanvis juvenils de voluntariat a Las Palmas

Las Palmas de Gran Canària ha acollit del 20 al 25 de març l'Eurolat, un seminari sobre el **Programa Joventut** de la UE organitzat per l'**INJUVE** i el Govern de Canàries. L'encontre ha reunit 70 representants d'entitats europees i llatinoamericanes que treballen en el marc dels intercanvis juvenils i el **Servei Voluntari Europeu**. L'intens programa de treball del seminari ha permès conèixer millor les enormes possibilitats del Programa europeu "Joventut" i l'establiment de relacions de col·laboració i partenariat amb les organitzacions llatinoamericanes. En representació de la FAS hi va anar el seu director, **Jordi Tolrà**.

Muriel Casals, nova presidenta de la FAS

La Doctora **Muriel Casals**, actual Vicerectora de Relacions Exteriors i de Cooperació Interuniversitària de la UAB ha estat nomenada nova presidenta de la Fundació Autònoma Solidària, en substitució del Doctor **Louis Lemkow**, després d'estar quatre anys en el càrrec.

Aquest canvi en la direcció de la Fundació també s'ha fet extensiu a altres membres del Patronat, ja que s'han incorporat recentment el Vicerector de relacions amb institucions sanitàries, el Doctor **Miquel Vilardell** i la Degana de la Facultat de Ciències de l'Educació, **Anna Cros**.

L'estructura interna de la Fundació també ha patit unes modificacions: **Maria Àngeles**

Domínguez ha entrat a formar part de la plantilla com a Directora Administrativa, i **Hèctor Adell** com a Director de Programes Socials.

El Director de la Fundació, **Jordi Tolrà**, està presentant el nou Patronat a diversos alts càrrecs de l'administració, com ara el Conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, **Andreu Mas-Colell** i la Consellera de Justícia i Interior, **Núria de Gispert**. També s'ha reunit amb **Joaquim Llimona**, secretari general de Relacions Exteriors de la Generalitat, **Jesús Maestro**, regidor de Cooperació de l'Ajuntament de Barcelona i **Pere Alcober**, regidor de Participació ciutadana del mateix ajuntament, entre d'altres.

El nou Patronat de la Fundació Autònoma Solidària s'està presentant a diverses institucions i entitats

La Dra. Casals, al centre de la imatge, visitant les carpes de la FAS durant la darrera Festa Major

La FAS gestionarà el 0,7% de la UAB

El Consell de Govern, en la sessió del dia 27 de febrer, va acordar aprovar la reestructuració de les activitats de solidaritat i dissolució de la Comissió Autònoma Solidària i el traspàs de les seves funcions a la Fundació Autònoma Solidària.

La **Comissió Autònoma Solidària** es va crear el 1993 amb la intenció de gestionar el fons de solidaritat de cooperació internacional de la UAB, el 0'7% del pressupost anual. Al mateix temps, l'antiga **Oficina d'Afers Socials**

anava creixent, fins que el 1998 es va constituir com a Fundació Autònoma Solidària, que en aquests darrers cinc anys ha experimentat un creixement continuat, fins a constituir-se en la imatge de la UAB en l'àmbit de la solidaritat i la cooperació.

Per aquest motiu, el **Consell de Govern** ha decidit assignar al pressupost de la FAS els recursos provinents de les vies de finançament dels fons de solidaritat per als programes de cooperació internacional.

Fundació Autònoma Solidària
08193 Bellaterra (el Vallès Occidental)
Tel: 93 581 24 85 Fax: 93 58120 00
fas.voluntariat@uab.es
http://www.uab.es/fas/

Jordi Tolrà (edició)
Jordi Castroviejo (coordinació i fotografia excepte indicació)
i la col·laboració de tot l'equip del voluntariat de l'Autònoma.

Amb el suport de:

Ajuntament de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social

Dipòsit legal: B-3041-2002

Connecta't a la FAS

El teu espai

<http://www.uab.es/fas/>

Refugiats als Balcans, un llibre útil i emotiu

La presidenta de la FAS, Muriel Casals, introduint els autors del llibre

Els assistents a l'acte van comprovar que la solidaritat mou muntanyes

La **FNAC** de Plaça Catalunya es va quedar petita el passat dilluns 31 de març en la presentació del llibre *Refugiats als balcans, una experiència de solidaritat universitària*.

Aquest acte va acabar sent una trobada d'amics, ja que molts dels antics voluntaris i objectors, alguns acompanyats de les seves famílies, van voler acompanyar a **Jordi Tolrà** i **Luis Marín** en la presentació del seu llibre.

Aquest aconteixement va ser introduït per l'advocada i regidora de l'Ajuntament de Barcelona, **Magda Oranich**, que va afirmar que "la UAB és la millor universitat de Catalunya", entre d'altres coses pel fet de tenir la idea d'enviar aquest grup d'estudiants a cooperar als camps de refugiats dels Balcans.

Tampoc es va voler perdre aquesta celebració la presidenta de la Fundació i Vicerectora de Relacions Internacionals de la UAB, la Doctora **Muriel Casals**, que va mostrar la seva satisfacció perquè la **Universitat Autònoma de Barcelona** disposi d'un organisme tan actiu com la **Fundació Autònoma Solidària**. En definitiva, un retrobament d'amics.

La sala d'actes de la FNAC es va quedar petita per acollir la presentació

L'anterior Rector, Carles Solà departint amb Magda Oranich

L'edició del llibre coincideix amb els deu anys de l'inici de la relació entre la **UAB** i el poble de **Bòsnia i Hercegovina**. Així doncs, el llibre s'inicia amb un resum del que ha estat la història dels diferents projectes de col·laboració, centrada en el suport als refugiats de guerra que es van veure obligats a deixar-ho tot i buscar asil a les veïnes repúbliques d'**Eslovènia** i **Croàcia**.

Aquesta part del llibre està centrada en els resultats obtinguts en el treball fet pels voluntaris i dirigit per l'**Oficina d'Afers Socials** de la UAB, que van ser capaços de desenvolupar un mètode innovador i únic per estimular les víctimes de la guerra a recuperar les ganes de viure i començar de nou. D'altra banda, el llibre també tracta de l'impacte que l'experiència va tenir sobre els voluntaris i els propis refugiats.

Segons paraules dels autors, "el llibre té la pretensió que quedi una memòria documentada de l'esforç solidari que va fer la **UAB**, i en segon lloc, servir de guia o orientació per als qui en un futur hagin de treballar amb altres grups de refugiats".

Refugiats i voluntaris de l'Autònoma, units per un símbol català universal: el Barça.

Dues dones grans i un nen passant una tarda d'estiu de 1994 a Adjoviscina (Eslovènia)

Galícia al febrer: voluntariat sense suport mediàtic

La mal anomenada guerra a l'Irak ha buidat els diaris de molts continguts. Algú recorda un petrolier anomenat **Prestige**, de debò? els mitjans semblen haver-lo oblidat: d'ell només queden retalls de premsa, ja no és notícia.

Corria el setze de febrer, quan la **Fundació Autònoma Solidària** va enviar el nostre grup de dotze voluntaris a la costa gallega, dotze estudiants que no s'havien vist mai les cares; si un eix del viatge era la neteja de costes, un altre va ser la construcció diària d'un grup d'amics...

Ens allotjàvem en un alberg universitari de **Santiago** ple d'estudiants gallecs en època d'exàmens, que estudiaven tant de dia com de nit, on érem els únics voluntaris. Cada matí un autocar ens recollia a prop de l'alberg per portar-nos a **Carnota**, el centre on distribuïen els voluntaris per zones. Allí recollíem l'equip de protecció de mans de voluntaris gallecs, joves, que lluny de fugir de la costa s'aferraven al voluntariat per lluitar pel seu futur. Tot el material (guants, ulleres, mascareta, roba impermeable i mono blanc) ens esperava dins un pavelló esportiu farcit de lliteres desiguals i matalassos esgrogueïts. Buïts i arreglats al terra, els matalassos semblaven vestigis d'una batalla inacabada i sorda. De **Carnota** a les platges que, per sorpresa nostra, semblaven netes. Més tard es despullarien davant nostre per mostrar-nos la seva segona pell, negra. En vam conèixer tres distintes, cadascuna amb una rutina pròpia. La primera, un amuntegament de roques menudes embetumades amb "chapapote", que calia remoure i afaitar a mà, una a una, en una feina inacabable.

La segona, un roquissar ple de fissures contaminades i vegetació enquitranada que vam acabar arrencant amb paciència. Ja sabíem que la nostra era feina de formigues, però a la Costa da Morte el

treball de les formigues de blanc és reconegut per tothom. La tercera, combinava una plataforma de pedra que amagava "chapapote" a cada fissura i tones de sorra blanca esquitxada de milions de partícules negres del tamany d'un pèsol. No teníem ni un sol garbell per separar el cru de la sorra: haviem de fer la tria a mà, constituint un viu retrat de la impotència provocada per la falta reiterada de mitjans.

Ara bé, mentre aquests escassejaven, no ho feien les enganxines, tamany foli, del **Ministeri de Medi Ambient**; a cada tractor tronat, a cada carretó, a cada excavadora...l'omnipresència de l'exèrcit de logotips era insultant: feien falta recursos i no propaganda. En aquesta platja hi vam descobrir també "chapapote" enterrat un metre sota l'arena contaminada i a diferents

“La desinformació també amaga als gallecs d'interior l'impacte real de tot plegat”

punts, existeixen estrats de petroli colgats sota platges que algú ja considerava netes. Les imatges d'una platja aparentment neta, poden ocultar una tragèdia tant sota com entre la sorra.

Cada jornada de treball eren cinc hores sense parar, precintats dins el mono blanc respirant feixugament i amb les ulleres entelades per la suor, la pluja o la calamarsa, mals menors quan es té a la butxaca un bitllet de tornada.

Ens aturàvem cap a les cinc per dinar a la carpa de **Lira** on

cuineres voluntàries, matrones de negre ja grans, t'agraïen la teva ajuda cuinant incansables per tu i pels centenars de voluntaris d'arreu i de tota mena que s'aplegaven a **Lira** en pujar la marea. A Lira tot traspuava solidaritat, començant per l'abnegació de les cuineres i acabant pel menjar provinent de donacions. Farà mal saber que algun govern fa seva la feina de tots els que han passat per aquí...

Gallecs, alguns d'ells van impactar en nosaltres amb força: la tècnica de medi ambient de l'ajuntament de **Carnota** ens va informar que el govern central estava considerant tancar les platges als voluntaris a poc a poc i substituir-nos per "professionals". Ens va commoure el missatge, espontani, sense guió, amarg, cosit amb fil de sentiment: va demanar-nos, si us plau, que parléssim del que estàvem veient, que no calléssim res...la pròpia gent de **Santiago** ens preguntava sobre l'estat de les platges, volent saber de primera mà allò que alguns sorprenentment encara ignoraven.

La desinformació també amaga als gallecs d'interior l'impacte real de tot plegat igual que a nosaltres la dimensió humana de la tragèdia: des de l'autocar vam veure cada dia immòbils les barques petites del port, de les platges riques en marisc estaven ara buides... Algú ens va explicar que les subvencions que atorga el govern disten de ser per a tothom. I els dies passen i les barques segueixen fermades.

Hi ha una altra tragèdia a Galícia que no atrau ja els mitjans de comunicació, però que és una ferida fonda i silenciosa: la que pateixen famílies senceres envoltades de l'anonimat mediàtic...

Jordi Relaño, voluntari

La platja de Carnota aparentment sembla que ja estigui neta, però escarbant una mica es fa evident que no és així

Els voluntaris, en un descans, menjant un entrepà amb la granota posada.

El primer grup de la UAB que va marxar a Galícia enarbolant el famós "Nunca Mais"

El PIUNE se suma a la Marxa Europea de la Discapacitat

En motiu de la celebració del **2003 com a Any Europeu de la Discapacitat** el PIUNE ha participat en una de les principals activitats que s'han organitzat a nivell europeu, la **Marxa popular de la discapacitat**.

Aquesta marxa recorrerà durant tot l'any 2003 els 15 països de la **Unió Europea** i el dia 3 de març ha passat per Catalunya, concretament per l'**Institut Guttmann**. L'objectiu principal de la Marxa és servir de nexa d'unió de totes les activitats de sensibilització que es realitzaran als diferents països europeus durant l'any 2003.

El **PIUNE** i l'**ADUAB**, mitjançant els voluntaris, voluntaris europeus i persones amb disminució, han participat en el pas de la marxa per Catalunya juntament amb la **ONCE**, **Federació ECOM** i l'**Institut Guttmann**.

La presència de la Fundació al Guttman era ben visible: per començar hi havia penjada l'exposició **10 anys del PIUNE** i **Famosos amb discapacitat**

de l'**ADUAB**, que van ser visitades pels pacients, metges i la resta de persones que aquell dia omplien el Guttmann. Paral·lelament hi havia instal·lat un punt informatiu amb tot tipus de material del **PIUNE** i **ADUAB**. Moltes van ser les persones que van venir a interessar-se.

L'activitat principal que es realitzava a la taula era aprendre a escriure's el nom en Braille a càrrec d'estudiants cecs del PIUNE.

Entre els nombrosos participants en la Marxa de la discapacitat, que es van acostar al punt d'informació del PIUNE, cal destacar a les persones amb disminució, que porten a terme la seva rehabilitació a l'**Institut Guttmann**, i que es van plantejar la possibilitat de realitzar estudis universitaris a la UAB.

La informació més completa sobre l'Any europeu de la discapacitat es troba a la pàgina **www.eypd2003.org**. Des d'allà es pot seguir el recorregut que està fent la caravana per tota Europa.

Moltes persones, entre d'elles molts nens, es van apropar al punt informatiu del PIUNE i l'ADUAB, on van poder plantejar qualsevol qüestió relacionada amb la disminució

Tens curiositat per saber com s'escriu el teu nom en Braille?

La Fundació se suma a la celebració del 2003 com a Any Europeu de la Discapacitat amb una colla d'actes

Imatge de la Caravana europea de la discapacitat

Els pacients del Guttmann no es van voler perdre l'Exposició dels 10 anys del PIUNE

Curs d'introducció a la disminució

El **PIUNE** porta a terme el seu curs d'introducció a la disminució que ve realitzant des de fa quatre anys. A part de tractar els diferents tipus de disminució, com ara la ceguesa, la sordesa, l'espina bífida, lesions medul·lars o paràlisi cerebral, el curs aborda una interessant jornada d'autonomia personal o una sessió sobre la disminució a la UAB.

Una part molt formativa per la quarantena d'inscrits al curs

són les quatre visites a centres on tracten les disminucions, com ara l'**Institut Guttmann**, el Centre de la **ONCE** a Castellarnau, el **Centre Sírius** del Departament de Benestar Social o el **Centre Pont del Dragó**. **Climent Giné**, vicedegà de la Facultat de Psicologia de la **Universitat Ramon Llull**, va impartir la primera lliçó donant una visió de la disminució al llarg de la història.

La Coral al Parc Taulí, un exercici vital

Una voluntària acompanya a una àvia en un assaig a l'Hospital del Parc Taulí de Sabadell

El projecte de Cant Coral per pacients amb demència va començar l'any 2001 al **Centre Albada del Parc Taulí** sota el supòsit que la música i el cant poden esdevenir estímuls desencadenants d'emocions i records per a aquest tipus de pacients i per tant, ajudar terapèuticament a aquest col·lectiu de persones. A més, es presenta com una activitat de grup i dona als seus usuaris l'oportunitat d'interaccionar socialment amb altres persones amb una problemàtica semblant.

Alguns dels objectius més específics d'aquest projecte són, entre d'altres, frenar el deteriorament cognitiu i funcional dels pacients alhora que s'estimulen funcions cognitives com el llenguatge, la memòria, l'atenció o el control motor; millorar l'estat d'ànim i augmentar l'autoestima dels malalts i potenciar la integració amb la comunitat a través dels concerts que es realitzen en dates concretes. El grup de la coral està format pels propis pacients (en fases

lleu i moderada de la malaltia), voluntaris que actuen d'"ombra musical" i que donen suport individual als pacients, persones grans sense demència i/o familiars interessats i especialitzats en el cant coral i l'equip professional format pel director musical, el responsable operatiu i el professional assistencial.

L'activitat està estructurada en sessions setmanals de dues hores de durada que serveixen d'assaig i evidentment com a element terapèutic. L'equip de l'hospital fa un seguiment exhaustiu de l'evolució dels pacients tant de forma setmanal com a llarg plaç, a final d'any, per tal de valorar l'estat dels pacients i l'impacte terapèutic real d'aquesta activitat. L'opinió dels voluntaris envers l'activitat és que és molt gratificant veure com els pacients es motiven en l'activitat gràcies a l'actitud positiva que adopten els primers: "Es requereix ser molt dinàmic, alegre, però de seguida te n'adones que estàs ajudant i ells t'ho agraeixen".

Sessió de formació pels voluntaris

Els passats dies 25 i 26 de febrer es van portar a terme a l'hospital de la **Vall d'Hebron** les jornades de formació pels voluntaris del programa de Voluntariat Hospitalari. Principalment es van tractar 3 temes: la relació metge-malalt, l'estructura i organització hospitalària a l'Estat espanyol i a Catalunya i les actituds i responsabilitats que ha de tenir un voluntari durant la realització de la seva tasca. El primer dia, després de la presentació de les sessions per part del coordinador del programa i del director de la **FAS**, el Doctor **Selva** va desenvolupar el tema de la relació metge-pacient. Es va parlar de la confiança que es disposa en el professional, del contracte implícit que

s'estableix, i de la importància de tractar humanament el pacient. A continuació, **Pilar Llompert**, coordinadora dels voluntaris a l'hospital, va tractar sobre les actituds, deures i responsabilitats que ha de mostrar el voluntari durant la realització de la seva tasca, així com la càrrega emocional que pot comportar aquesta activitat dins de l'àmbit hospitalari. El dia 26, el Doctor **Miquel Vilardell** va presentar el tema de l'estructura i l'organització hospitalària tant a nivell espanyol com a nivell català assenyalant les diferències entre els centres públics, concertats i privats quant a pressupost, recursos sanitaris i professionals. Les jornades van aconseguir els objectius proposats: donar

una major informació als voluntaris per garantir una formació necessària per la seva tasca i l'oportunitat pels voluntaris assistents de poder relacionar-se.

Pels voluntaris és molt gratificant veure com els pacients es motiven gràcies a la seva actitud

PROGRAMA DE SALUT

Curs d'agents de salut: procurem la prevenció dins la comunitat universitària

El curs d'agents de salut de la **Fundació** torna aquest any amb un temari pensat pels estudiants de la **UAB**. Aquests conformen un grup de risc sobre trastorns alimentaris, VIH-Sida i drogodependències.

Per aquest motiu, el Programa de salut ha planificat un curs de 30 hores a la **Facultat de Ciències de l'Educació** per tractar aquests tres àmbits. Els ponents del curs són perso-

nalitats destacades, com ara **Albert Giménez**, director del Programa Prevenció i Assistència de la Sida de la Generalitat de Catalunya, **Núria Serra**, directora de l'Associació VIHDA, **Rosa M. Raich**, professora de psicologia de la UAB o **Joan Colom**, director general de Drogodependències i Sida de la Generalitat de Catalunya. Els més de 50 inscrits acabaran el curs aquest mes d'abril essent uns agents de salut i disposats a fer prevenció dins la UAB.

Un dissabte a la presó

Dissabte al matí, mòdul 4 del **Centre Penitenciari Brians**, plou o fa sol, però és un dissabte com tots, aquí mai res no és diferent, o sí... Pots estar al pati (caminant d'una banda a l'altra, repetint sempre les mateixes passes), pots estar a la cel·la (veient les mateixes parets de sempre) o... pots venir a l'activitat que fan els voluntaris del **PIP**.

L'activitat es fa a una aula, la mateixa aula de sempre però amb aires de renovació que venen directament del carrer: l'alegria, la il·lusió i la motivació que acompanyen als voluntaris són un bé preciós, que transforma el dissabte, o el dijous, o el divendres, o qualsevol altre moment que es converteix en especial només per la seva presència.

Una de les activitats que es duu a terme al C.P. Brians per part del PIP, és "Calaix de Sastre". Es tracta d'una activitat lúdica i educativa alhora, d'ambient distès i relaxat, però sempre amb uns objectius de fons, potenciant sobretot la participació i el paper actiu dels interns. Els interns escullen temàtiques que els resulten interessants i es treballen a partir de pelis, poesies, debats, articles... Algunes d'aquestes temàtiques han estat "Les dones a la societat del segle XXI", "El tatuatge: història, simbolisme i riscos", "Conflictes bèl·lics al món". Precisament, dins de la temàtica "Conflictes bèl·lics al món" interns i voluntaris vam poder treballar i aprofundir sobre les causes de la guerra a l'Iraq, vam fer pancartes en contra del conflicte i els interns

van poder unir-se gràcies a l'activitat al clamor de tota la societat en contra de la guerra; aquell dia van estar a la presó però no al marge del món. Perquè ens agradi o no, ells són part d'aquesta societat, de la que també participen activament o els hauriem de deixar participar.

Els dissabtes a "Calaix de Sastre" han tingut moments realment entranyables. Un dia vam celebrar l'aniversari d'un noi (amb pastís i espelmes incloses!); no us podeu imaginar com aquest petit detall pot arribar a emocionar a un noi que porta temps sense celebrar res. Un altre dissabte vam fer cine al teatre (amb pantalla gran!), un altre vam fer una gimcana en què vam fer castells humans, i un dia vam organitzar-li una festa a un

intern que sortia en llibertat. Us poden semblar fets sense cap mena de transcendència, però no us enganyeu, no ho són, són els petits acon-teixements que aconsegueixen derruir per uns minuts els immensos murs de ciment, monotonia i tristesa que envolten la vida d'aquestes persones. "Calaix de Sastre" és, com moltes altres activitats que els voluntaris del PIP realitzen al Centre Penitenciari, un moment d'intercanvi vivencial en què tots gaudim, interns i voluntaris.

Perquè ells i elles, les internes i els interns també riuen, també somien, també desitgen... també ens transmeten un munt de coses.

Sílvia Alberich, voluntària

“... són els petits acon-teixements que acon-segueixen derruir per uns minuts els immensos murs de ciment...”

Fent castells al polisportiu del Centre Penitenciari Brians.

Aperitiu després d'una activitat entre voluntaris i interns

Qui som els del PIP?

El **Programa per a la Integració dels Presos (PIP)** de la **Fundació Autònoma Solidària** té com a objectiu promoure el procés de reinserció social i la integració dels presos a la societat, mitjançant quatre eixos bàsics d'activitats: activitats acadèmiques, de socialització, culturals i esportives. El **PIP** es basa en l'atenció

personalitzada i grupal de voluntaris que setmanalment es desplacen al **Centre Penitenciari Brians** per donar suport i oferir tot un ventall de noves possibilitats a aquelles persones que tot i estar tancades a la presó volen continuar o iniciar uns estudis o activitats que els poden ser útils per al seu futur retorn a la societat.

Aproximació als estudiants de l'Autònoma sobre la presó i les possibilitats de reinserció

La quarta edició del Curs sobre presó i reinserció va ser inaugurada el primer d'abril pel gerent de l'INCAVOL, **Josep Maria Canyelles**, que va incidir en la importància que estava adquirint el voluntariat en els darrers mesos, especialment per la catàstrofe de Galícia.

L'objectiu del curs és dotar els assistents d'uns coneixements bàsics que ajudin a entendre i comprendre millor la realitat del món peniten-

ciari, tant des d'un punt de vista teòric com des d'un punt de vista sociointegrador. També es pretén desmitificar la visió negativament estereotipada que des de la societat es té de les presons i treballar sobre la importància de la participació de la societat en el procés de reinserció. El curs es realitza en quatre sessions a la sala d'actes de la **Facultat d'Econòmiques**. Una de les classes comptarà amb la presència d'un intern de **Brians** en règim obert.

“Quan vaig arribar aquí vaig flipar”

En **Ricardo Galván** ha vingut del Perú a Catalunya fa dos mesos per fer un Màster en Tecnologia de la Informació Geogràfica a la **UAB**. L'International Fellowship Program de la **Fundació Ford** li va donar una beca per anar a fer aquest màster a escollir entre diverses universitats del món, com ara algunes de Califòrnia, Edimburg, Madrid o Barcelona. Ell volia anar a Estats Units: pel nivell de les universitats d'allà i per la gairebé total accessibilitat que hi ha en aquell país i especialment a l'universitat. El **Ricardo** té una lesió medul·lar (paraparèsia espàstica) degenerativa que l'obliga a anar en cadira de rodes i crosses. Ho combina.

“Tinc molt clar que si no hi hagués el PIUNE no hauria durat ni una setmana a la UAB”

El seu somni era anar als EUA però va acabar preferint conèixer Europa, així que visitant les pàgines web de les altres universitats va escollir l'**Autònoma**. Va veure que la **Vila Universitària** disposava d'apartaments adaptats, i Barcelona era una ciutat que li atreia molt.

Ell pensava en "Europa com un continent modern, on no tindria gaires problemes de mobilitat ni accessibilitat, gairebé al nivell dels **EUA**. No va ser així ni molt menys. Com a mínim està una mica millor que al **Perú**". No té pèls a la llengua al dir que quan va arribar aquí va "flipar". "El Campus està ple de desnivells: cada dia he d'anar de la

Vila a la **Facultat de Lletres**, després baixar a la **Plaça Cívica**, anar a l'**Escola de Doctorat**... Em passo el dia amunt i avall." El **Ricardo**, com és evident, és usuari del **PIUNE**. Rep el suport dels voluntaris europeus, que l'acompanyen amb la furgoneta adaptada arreu del campus, sempre fidels a la seva cita. A tres quarts de nou del matí l'esperen a la porta de casa seva, l'ajuden a pujar a la furgoneta i el porten a la facultat. I etcètera.

És per això que en **Ricardo** es declara "PIUNE-dependent al 100%. Tinc molt clar que si no hi hagués el **PIUNE** no hagués durat aquí ni una setmana. Els primers dies, quan no coneixia aquest programa de la **Fundació** podia passar-me més de tres hores al dia recorrent el **Campus**, amunt i avall. No hi ha una bona interconnexió entre els diferents ambients (de la Plaça Cívica a les facultats, per exemple)". Ell té una disminució física des de l'últim any de carrera al **Perú**. Aquest darrer any el va poder acabar gràcies a l'ajuda dels amics, que li pujaven la cadira de rodes per les escales (ell encara pot, amb dificultat, pujar i baixar escales amb crosses) o l'ajudaven a entrar a l'autobús.

La seva vida a la **Vila** tampoc és fàcil. Viu en un pis adaptat per dos persones, és a dir, que paga dues places però viu sol ja que "si visqués amb algú altre que anés amb cadi-

La furgoneta adaptada és un instrument bàsic perquè el Ricardo es pugui desplaçar pel campus

ra de rodes estariem xocant constantment". A pesar del que pugui semblar, el **Ricardo** està content amb la seva situació. És difícil, això és innegable, però l'any que li queda d'estar entre nosaltres a l'**Autònoma** el veu amb optimisme. Té una feinada immensa amb el seu màster, fa vida social al **PIUNE** amb els voluntaris, disminuïts i gent de la **UAB** en general, li encanta **Barcelona**, el mar i el ritme de vida que es porta aquí en general. Quan acabem la xerrada aprofita que passa el **David**, un estudiant de periodisme cec, per felicitar-li l'aniversari tot acariciant-li la bola de billar que té com a cap.

El Ricardo es queixa dels molts desnivells que hi ha al Campus: sobretot l'accés de la Plaça Cívica a Lletres

